

[Niels Westerby]

have så lidt administration som muligt, så laver man dog, hver gang det kommer til stykket, nye indviklede administrative ordninger for at tilgodese et eller andet mærkeligt millimeterretfærdighedssynspunkt — i dette tilfælde et konglomerat af synspunkter om, hvad husejerne skal have, hvad lejerne skal have, og hvad samfundet skal have. Det er det, der har ført til, at man har fået dette indviklede administrative maskineri, som er ganske og aldeles overflødig.

Jeg har ligesom flere andre ordførere ikke nogen særlig tiltro til, at der vil kunne ske forbedringer i det udvalg, som folketinget har nedsat; partierne — og her tænker jeg på de fire gamle partier — er jo bundet af det forlig, som de har indgået i januar.

Jeg vil også gerne sige her, at de fire gamle partier gjorde klogt i at standse lejevurderingen. De vil selvfølgelig svare, hver enkelt for sig, at de har indgået et forlig, og at de er bundet af et forlig, og det er klart, at partier lige så vel som enkeltmennesker skal føle sig bundet af aftaler. Men det forhindrer jo ikke, at de fire gamle partier sætter sig ned sammen og bliver enige om at standse lejevurderingerne. I så fald er de jo ikke løbet fra nogen aftale; så har de bare indgået en ny aftale. Og dette skulle da være det råd, som jeg giver boligministeren og de fire gamle partier: ophæv den aftale, lad være at foretage de vurderinger, og brug i stedet for den nuværende leje som udgangspunkt for den tilpasning af lejen, som skal ske.

Dertil kommer, at vi nu har sat en ny mekanisme i gang, som jeg tror vi aldrig slipper af med. Jeg oplevede sidste folketingsår, at halvdelen af alle de lovforslag, vi så, drejede sig om at afbøde eller neutralisere virkningerne af den 13. almindelige vurdering af parcelhuse. Det var så og så forfærdeligt for parcelhusejerne med denne 13. almindelige vurdering, den skulle man afbøde virkningerne af, og det fik vi en række lovforslag om. Jeg er temmelig sikker på, at der går ikke 4 år, før man skal til at omvurdere lejligheder også, og jeg håber da, at boligministeren såvel som ordførerne her i dag bliver så gamle, at de kan komme til at opleve den 13. almindelige omvurdering af lejligheder. Der er simpelt hen sat

en evigt virkende maskine i gang, for efter alt at dømme er der, når vi ser tilbage på de sidste 20 år, desværre sket en stigning i prisniveauet og dermed i byggeomkostningsniveauet og dermed endvidere i det, om jeg så må sige, frie boligprisniveau. Derfor vil det utvivlsomt blive sådan, at man vil komme til at vende tilbage til den ene vurdering efter den anden. Man vil sikkert også komme til at opleve en lang række lovforslag i fremtiden herinde, der skal afbøde virkningerne af dem. Der er sat en evighedsmaskine i gang, som er aldeles overflødig. Jeg opfordrer også af den grund til, at man nu standser op og får dette gjort om.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på én ting til, som man ikke skal se bort fra, men som man har været tilbøjelig til at se helt bort fra under forhandlingerne, nemlig den påvirkning af pristallet, denne lovgivning vil medføre. Den vil jo ikke blive uden indflydelse. Hvis man i stedet var gået den vej, liberalt centrum har peget på, at lave en byggestøtteafgift — og afgifter indregnes som bekendt ikke i pristallet — havde man kunnet undgå at få en pristalsstigning og give yderligere næring til den inflation, som alle taler imod, men som man i dette tilfælde alligevel i praksis kommer til at række en hånd, fordi man ikke har set den side af sagen. Man skulle hellere have taget dette i betragtning og have klaret problemet ved en byggestøtteafgift, således at man ikke påvirkede pristallet i opadgående retning.

Boligministeren og de fire ordførere fra de gamle partier, som i denne sag bogstavelig alle er ministre, om ikke af navn så af gavn, burde efter min mening gøre denne lovgivning om og standse op her; det er i hvert fald det råd, vi kan give. Vi kan ikke på nogen måde love at stemme for de lovforslag, som er fremsat her, men vi håber selvfølgelig, at de kan udvikle sig til det bedre i udvalget, ikke mindst under indflydelse af de advarsler, som nu har lydt.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg takker for den saglige forhandling, der har været, og jeg takker dem, der har givet tilslutning til lovforslagene.

De enkeltproblemer, der er rejst, synes jeg vi bør tage op i udvalget; det drejer sig navnlig om de to enkeltproblemer, der især